

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้อยู่อาศัยของดินแดนของเทวดานางฟ้า ลูกคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน หน้าที่ของลูกคือการทำให้ผู้ที่ยากจนกลับมามั่งคั่ง
- คำถาม:** ชื่อใดของพ่อที่ธรรมดา แม้ทำงานที่ท่านทำกับชื่อนั้นยิ่งใหญ่อย่างมากก็ตาม?
- คำตอบ:** บาบาได้ชื่อว่าผู้เป็นนายแห่งสวนและคนพายเรือ ชื่อเหล่านี้ธรรมดาขนาดไหนแต่การพาผู้ที่กำลังจมน้ำข้ามฟากไปเป็นงานที่ยิ่งใหญ่อย่างมาก เช่นที่นักว่ายน้ำจับมือใครบางคนเพื่อให้ได้รับการพาข้ามฟากไป เช่นเดียวกัน ด้วยการจับมือของพ่อ ลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกเป็นนายคนพายเรือด้วยเช่นกัน ลูกชี้หนทางให้แก่ทุกคนที่จะพาเรือของพวกเขาข้ามฟากไป

โอม ชานติ ลูกๆ จงนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง ถึงแม้ว่าลูกมีร่างกาย ลูกต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่โดยปราศจากร่างกาย พ่อพูดว่า: จงปล่อยวางสำนึกที่เป็นร่างและนั่งที่นี้ในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สำนึกที่เป็นดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ในขณะที่สำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าพวกเรากำลังกลับมาบริสุทธิ์และสะอาดด้วยการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง พวกเราก็กกลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่สะอาด ผู้คนร้องเรียก: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! เคยมีโลกที่บริสุทธิ์แต่โลกนั้นไม่บริสุทธิ์ในขณะนี้ ดังนั้นจะต้องมีโลกที่บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน วงจรโลกจะเฝ้าแต่หมุนไป ผู้ที่รู้วงจรโลกนี้ถูกเรียกว่าผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกแต่ละคนคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณเองได้รับความรู้ของวงจรโลกแล้ว ใครให้ความรู้นี้? ท่านเช่นกันต้องเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง (Spinner of the discus of Self-realization) อย่างแน่นอน เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถสอนลูกและไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนลูกได้ พ่อ , จิตวิญญาณสูงสุด, กำลังสอนลูกๆ ท่านพูดว่า: ลูกๆ จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับความรู้นี้หรือคำสอนเหล่านี้ที่จะให้ในยุคทอง และไม่มีทางเลือกไม่ว่าใครก็ตาม ลูกได้รับมรดกของลูกด้วยความรู้นี้ พ่อให้ศรีมัทแก่ลูก นี่คือนิเวศที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในสุสาน (kabristhan) และขณะนี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้อยู่อาศัยที่สูงส่งของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า (paristhan) โลกเก่านี้จะถูกเปลี่ยนเป็นสุสาน นี่คือนิเวศของความตายที่เรียกว่าสุสาน โลกใหม่ได้ชื่อว่าเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า พ่ออธิบายความลับของละคร โลกทั้งหมดนี้เรียกได้ว่าเป็นกองฟาง บาบาได้อธิบายว่าอาณาจักรของราวันขณะนี้ขยายตัวไปทั่วทั้งโลก ผู้คนเฉลิมฉลองดาเซรา (การเผาหุ่นของราวัน) และพวกเขาก็กกลับมามีความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า: เพื่อที่จะปลดปล่อยลูกๆ ทั้งหมดจากความทุกข์ พ่อต้องเข้ามาในโลกเก่าของราวันด้วย มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีการถามบางคนว่าเขาต้องการอะไรก่อน: ความสุขหรือความทุกข์ เขาตอบว่าเขาต้องการความสุขก่อน เพราะว่า หากเขาเข้าไปสู่ความสุขจะไม่มีปีศาจร้ายของความตายใดเลยสามารถไปที่นั่นได้ นั่นเป็นเพียงเรื่องเล่า พ่อก็บอกลูกว่าความตายนั้นไม่เคยเข้าไปในดินแดนแห่งความสุข นั่นคือนิเวศของความเปี่ยมอมตะ ลูกเอาชนะความตาย ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจอย่างมาก ที่นั่น ลูกไม่เคยพูดว่าผู้หนึ่งและผู้นี้ได้ตายไปแล้ว ไม่มีการกล่าวถึงความตายใดเลยที่นั่น พวกเขาเพียงแค่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขาและสวมใส่ชุดอื่นๆ เช่นที่งูลอกคราบของมัน ลูกเช่นกันก็ละทิ้งหนังเก่าของลูก นั่นคือ ลูกเข้าไปในร่างใหม่ ที่นั่นแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็กลับมาสะอาด ประธาน ทุกสิ่งกลับมาสะอาด ประธาน ทุกสิ่ง รวมทั้งผลไม้ ฯลฯ ก็ดีที่สุดในยุคทองถูกเรียกว่าสวรรค์ ที่นั่น พวกเขามั่งคั่งอย่างมาก ไม่มีใครสามารถเป็นนายของโลกที่มีความสุขนั้นเช่นที่พวกเขาเป็น ขณะนี้ลูกรู้ว่าลูกเป็นคนเดียวกัน ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกต้องทำให้แต่ละคนกลายเป็นผู้อยู่อาศัยของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ลูกจะต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกกลับมามั่งคั่งอย่างมาก ทุกคนอื่นทั้งหมดนั้นยากจน จนกว่าลูกจะวางมือของลูกในมือของพ่อ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถกลายเป็นผู้อยู่อาศัยของดินแดนแห่งสวรรค์ได้ ไม่ใช่ทุกคนที่จะจับมือของพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่จับมือพ่อ และแล้วผู้อื่นก็จะจับมือลูก และแล้วผู้อื่นก็จะจับมือของผู้อื่นๆ ดังเช่นที่นักว่ายน้ำพาผู้อื่นข้ามไปยังอีกฟากหนึ่งที่ละคน ลูกก็เป็นคนพายเรือผู้เป็นนาย (master boatman) เช่นกัน ลูกมากมายก็กลายเป็นคนพายเรือ นี่คือนิเวศของลูก เรา กำลังแสดงให้เห็นแก่ทุกคนเห็นถึงหนทางที่จะพาเรือของพวกเขาข้ามฟาก ลูกๆ ของคนพายเรือก็กลายเป็นคนพายเรือด้วยเช่นกัน ชื่อของพระเจ้า คือคนพายเรือและนายของสวนนั้นธรรมดามาก ขณะนี้ลูกสามารถเห็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ เวลาที่ลูกกำลังก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้า อนุสรณ์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกถูกแสดงไว้ว่ากำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะบนพื้นดินและอาณาจักรของลูกถูกแสดงไว้ข้างบนลูก ชื่อ “ดิลาลา” นั้นดีมาก พ่อเอาชนะหัวใจของทุกคน ท่าน

ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ใครกันที่เอาชนะหัวใจของลูก? ไม่มีใครรู้อะไรนี้ ชีพบาบาเป็นพ่อของ
บราห์มาเช่นกัน เป็นพ่อที่ไร้ขีดจำกัดที่เอาชนะหัวใจทุกคน ท่านแม่แต่ให้คุณประโยชน์แก่วัดธาดา ฯลฯ ลูกๆ ได้รับการ
อธิบายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ด้วย คัมภีร์ของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดอาจยังคงอยู่อย่างถาวร ลูกได้รับความรู้นี้ในยุคแห่งการ
บรรจบพบกัน และแล้วการทำลายล้างก็เกิดขึ้นและไม่มีคัมภีร์ใดหลงเหลืออยู่ คัมภีร์ทั้งหมดเป็นสิ่งที่บอกของหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการรู้ ลูกเห็นความแตกต่าง ใช่ไหม? มีความเลื่อมใสศรัทธามากมาย พวกเขาใช้จ่าย
อย่างมากเมื่อเขากลับไปบูชาเหล่าเทพ ฯลฯ พ่อพูดว่า: พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวด้วยการทำเช่นนั้น ความรู้สึกของ
ความเลื่อมใสศรัทธาได้ก็ตามที่พวกเขามีจะได้รับการเติมเต็ม ในขณะที่ตกแต่งและกราบไหว้บูชาเหล่าเทวีทั้งหลาย พวกเขาได้รับนิมิตและมีความสุขมากกับสิ่งเหล่านั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น ชื่อของมีราได้มี
การจดจำด้วยเช่นกัน มีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา ในหมู่ผู้หญิงก็มีมีรา และในหมู่ผู้ชายก็มีนาราดผู้ที่ได้รับการจดจำ
ว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงส่งที่สุด สิ่งนี้ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกันสำหรับลูกๆ มีลูกปิดของลูกประจำมากมาย บนสุดคือ
บาบาผู้เป็นดอกไม้ (ฟุ) และแล้วก็มีลูกปิดคู่ ทุกคนเคารพผู้เป็นดอกไม้ ทุกคนเคารพแต่ละลูกปิด เมื่อพวกเขาสร้างไฟ
บูชาญูของรูตรา พวกเขากราบไหว้ชีวามากที่สุด พวกเขาไม่ได้กราบไหว้บูชาชาลิแกรมมากเท่า นั้น ความสนใจที่เต็มเปี่ยม
ของพวกเขาอยู่ที่ชีวาเพราะเป็นด้วยชีพบาบาที่ชาลิแกรมได้กลับมาฉลาดมากกว่า เช่นเดียวกับที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ขณะนี้
ลูกๆ ของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ก็เป็นนายผู้ชำระให้บริสุทธิ์ (master purifiers) ถ้าลูกไม่แสดงหนทางให้แก่ผู้อื่น ลูกจะ
ได้รับสถานภาพที่มีค่าเพียงไม่กี่สแตงค์ ถึงกระนั้นอย่างน้อยที่สุดลูกได้พบพ่อแล้ว นั้นไม่ใช่สิ่งเล็กน้อยเลย พ่อของทุกคน
ทั้งหมดคือผู้เดียวนั้น ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้กับภคชะณะ ภคชะณะได้กลายเป็นพ่อของใครไหม? ภคชะณะไม่ได้ถูกเรียกว่าพ่อ ลูก
ไม่สามารถเรียกเด็กว่าเป็นพ่อได้ เพียงเมื่อเขากลายเป็นส่วนหนึ่งของคู่แต่งงานและสร้างลูกๆ ขึ้นมา เขาจึงเรียกถูกเรียก
ว่าพ่อ และแล้วพวกเขาก็จะเรียกตัวเขาว่าพ่อ ไม่มีคนอื่นสามารถเรียกเขาว่าพ่อได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ชายที่สูงวัยสามารถถูก
เรียกว่าเป็นพ่อ (Bapuji) ผู้นี้เป็นพ่อของทุกคน พวกเขาร้องเพลงเกี่ยวกับความเป็นพี่น้อง (brotherhood) ด้วยการพูด
ว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนั้นก็กลายเป็นความเป็นพ่อ (fatherhood) ลูกๆ จะต้องอธิบายในที่ชุมนุม
ขนาดใหญ่มาก ก่อนลูกไปและให้คำบรรยาย ลูกควรไตร่ตรองหัวข้อนั้นล่วงหน้าและเขียนเกี่ยวกับหัวข้อนั้นเสมอ พ่อไม่
ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเพียงแค่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านได้บอกเมื่อวงจรที่แล้ว และแล้วท่านก็กลับไป
ลูกต้องอธิบายประเด็นเหล่านั้น อันดับแรกสุดให้เขียนประเด็นนั้นลงไปและแล้วอ่านทบทวน หลังจากที่ได้ให้คำบรรยาย
และแล้วลูกจำได้ว่าบางประเด็นลูกไม่ได้แบ่งปันออกไป “หากฉันได้อธิบายสิ่งนี้ก็จะดีกว่านี้” สิ่งนี้เกิดขึ้นเหมือนกับว่า ลูก
ลืมประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ก่อนอื่นใด จงบอกพวกเขาว่า: พี่น้องชายหญิง จงนั่งในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ ไม่
ควรลืมสิ่งนี้ ไม่มีใครเขียนข่าวเช่นนั้น ก่อนอื่นใดจงบอกทุกคนว่า นั่งในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณ
ไม่ดับสูญ ขณะนี้พ่อได้มาและกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำระลึกถึงฉัน บาปของลูกจะได้รับการให้อภัย
เลิกจดจำผู้ที่มีย่างกายใดๆ จงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เราคือผู้อยู่อาศัยของสถานที่นั้น บาบาของพวกเราคือ
ชีวา ผู้ให้คุณประโยชน์และพวกเราดวงวิญญาณคือลูกของท่าน พ่อพูดว่า: จงมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวง
วิญญาณ บาปของลูกจะได้รับการให้อภัยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปจะไม่ได้รับการให้อภัยด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา
ฯลฯ คำแนะนำของพ่อคือ: จดจำฉัน ผู้คนเหล่านั้นศีกษาคีตะและอ้างถึงว่าเมื่อใดก็ตามที่มีการไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุด
ฉันจะมา พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อให้คำแนะนำแก่ลูกถึงวิธีการทำงานรับใช้ ชีพบาบา
พูดว่า: พิจารณาตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำชีพบาบา พวกเขาเชื่อว่าภคชะณะพูดสิ่งนั้น ลูกพูดว่าชีพบาบา กำลัง
บอกพวกเรา ลูกๆ ว่า: จดจำฉัน มากเท่าที่ลูกจดจำฉันลูกจะกลับมาสะโตประธานมากเท่านั้น และลูกจะประกาศสิทธิใน
สถานภาพที่สูงกว่ามากตามนั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องประกาศสิทธิใน
สถานภาพที่สูงด้วยการทำความเพียรพยายาม ผู้คนอื่นจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในศาสนาของพวกเขาเอง พวก
เราไม่ได้เข้าไปสู่ศาสนาของผู้อื่น พวกเขามาหลังจากนั้น พวกเขาเข้าสู่ชาติเคยคงอยู่ก่อนพวกเขา บาร์ตเป็นดินแดน
โบราณที่สุด แต่ไม่มีผู้ใดรู้ว่าเมื่อใดที่เคยคงอยู่ พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นเทวาและเทวี แต่พ่อพูดว่า: พวกเขาไม่ควรได้ถูก
เรียกว่าเป็นเทวาและเทวี (gods and goddesses) ฉันเท่านั้นเป็นพระเจ้า ลูกเป็นบราห์มิน พ่อไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นบ
ราห์มิน ท่านคือพระเจ้าผู้สูงสุด ท่านไม่มีชื่อทางร่างใดเลย ลูกทั้งหมดมีชื่อสำหรับร่างกายของลูก ดวงวิญญาณก็เป็นเพียง
ดวงวิญญาณ ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของดวงวิญญาณคือชีวา ท่านปราศจากตัวตน ท่านปราศจากทั้งร่างที่ละเอียด
อ่อนและร่างที่เป็นร่างกาย นี่ไม่ได้หมายความว่าท่านไม่มีรูป สิ่งใดก็ตามที่มีชื่อต้องมีรูปร่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดคงอยู่โดย
ปราศจากชื่อหรือรูป เป็นความไม่รู้ที่ยิ่งใหญ่ที่พูดว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่ออยู่เหนือรูปและนาม ถ้าหากพ่ออยู่เหนือรูปและนาม
แล้ว ลูกๆ ต้องอยู่เหนือรูปและนามด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะไม่มีโลกได้เลย ขณะนี้ลูกสามารถอธิบายได้อย่างดีมาก กูรูจะ
เข้าใจในเวลาสุดท้าย ขณะนี้เป็นอำนาจในการปกครองของพวกเขา เวลานี้ลูกกำลังกลับมาปราศจากก้าวร้าวรุนแรงทั้ง

สองทาง ศาสนาสูงสุดของการปราศจากความก้าวร้าวรุนแรงของเหล่าเทพได้เป็นที่จดจำกันมาว่าเป็นศาสนาที่ปราศจากความก้าวร้าวรุนแรงทั้ง สองทาง การทุบตีใครบางคนทางร่างกายหรือการเป็นต้นเหตุของความทุกข์ก็เป็นรูปแบบของความรุนแรงด้วยเช่นกัน ทุกวันพ่ออธิบายว่า ห้ามเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของลูก บางสิ่งจะเข้ามาในความคิดของลูกอย่างแน่นอน ในยุคทองไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นที่จะเข้ามาในความคิดของลูก ที่นั่นสิ่งนั้นเข้ามาในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกจะไม่ได้ยินคำพูดเหล่านั้นที่นั่น ไม่มีการชุมนุมใดๆ ของสังฆะ (satsangs) ฯลฯ ที่นั่น การชุมนุมแห่งสังฆะอยู่กับผู้เป็นสังฆะเท่านั้นเพื่อที่จะกลับมาจริงแท้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสังฆะ พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงเรื่องราวของการกลับมาเป็นนารายณ์ที่แท้จริงจากนายธรรมดา ด้วยการฟังสิ่งนี้ลูกกลับมาเป็นนารายณ์ และแล้วต่อมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกฟังเรื่องราวของการกลับมาเป็นนารายณ์ที่แท้จริงด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ มองดูอนุสรณ์ของลูก วัดติลาลาว่าดีเพียงใด พ่อต้องได้มีชัยชนะเหนือหัวใจของทุกคนในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแน่นอน อติเทพ อติเทวีและลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่น นี่คือนุสรณ์ที่แท้จริง ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสิ่งนี้ นี่คือนุสรณ์ของลูก นี่เป็นความอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปที่วัดลักษมีและนารายณ์บอกพวกเขาว่าท่านกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น พระคริสต์ก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน มากมายพูดว่าเวลานี้พระคริสต์อยู่บางแห่งในรูปของขอทานของเขา “ดาโมประธาน” หมายถึงเขาเป็นขอทานใช่ไหม? เขาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน ขณะนี้เจ้าชายศรีภุชณะก็เป็นขอทาน: ผู้นำเกลียดและผู้สวยงามด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าบาร์ตเคยเป็นอะไรและขณะนี้บาร์ตได้กลายเป็นอะไร พ่อคือเจ้าของคนจน ผู้คนให้ท่านแก่คนยากจนและทำบุญในนามของพระเจ้า ผู้คนมากมายไม่มีแม่เมล็ดข้าวที่เพียงพอ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นว่าแม่คนมั่งคั่งก็จะไม่ได้รับเมล็ดข้าวที่เพียงพอ ในทุกเมืองจะมีคนมั่งคั่งที่ถูกผู้ร้ายปล้นด้วย มีความแตกต่างในสถานภาพใช่ไหม? พ่อพูดว่า จงเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง เป็นหน้าที่ของครูที่จะเตือนลูก ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม นี่คือนายทาลาที่ไร้ชีวิตจำกัด ราชา โยคะนี้เป็นไปเพื่อก่อตั้งอาณาจักร การทำลายล้างโลกเก่าจะเกิดขึ้นอีกครั้ง มิเช่นนั้นลูกจะปกครองที่ใด? นี่คือนดินแดนที่ตกต่ำ ผู้คนพูดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่าวัดธาดูทั้งห้าไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ สิ่งสกปรกและขยะทั้งหมดลงไปสู่มหาสมุทรปลา ฯลฯ ก็อาศัยอยู่ในนั้นด้วยเช่นกัน เป็นราวกับว่าเป็นโลกของน้ำ มีสิ่งมีชีวิตมากมายอาศัยอยู่ในน้ำ ผู้คนได้รับอาหารอย่างมากจากมหาสมุทรขนาดใหญ่ ดังนั้น นั่นก็เป็นเช่นเมืองด้วยใช่ไหม? เมืองจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่ออธิบาย: ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูก ดวงวิญญาณและร่างกายของลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ขณะนี้จงจำฉันและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังกลับมาเป็นนายของโลกที่สวยงาม ไม่มีประเทศอื่นใดที่นั่น เป็นบาร์ตเท่านั้นที่มีบทบาทรอบด้าน ลูกทั้งหมดคือผู้ที่รอบด้าน ในละครนักแสดงทั้งหมดจะมาตามลำดับกันไป เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ บาบาสพูดว่า: เพียงเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่ พวกเราคือนักเรียนของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ทุกสิ่งถูกรวมอยู่ในสิ่งนี้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ถูกรวมอยู่ในสิ่งนี้และท่านเป็นครูและครูด้วยเช่นกัน ท่านเป็นพ่อด้วย ท่านไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน นี่คือนมหาวิทยาลัยแห่งโลกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ปราศจากตัวตน นี่เป็นชื่อที่ดีมาก ผู้คนสรรเสริญพระเจ้าอย่างมาก เมื่อพวกเขาได้ฟังเกี่ยวกับจุดพวกเขาก็อัศจรรย์ใจ พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าอย่างมากและท่านเป็นอะไร? เป็นเพียงจุด มีบทบาทที่ยิ่งใหญ่มากลูกบันทึกไว้ในท่าน ขณะนี้พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ในร่างกายและอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงจำฉันเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจังบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเรียกว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เข้มข้นและสะโตประธาน ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาเข้มข้นอย่างมาก ขณะลูกจำเป็นต้องมีความเร็วของการจดจำระลึกถึงที่เข้มข้น เพียงชื่อของผู้ที่ฝึกฝนการจดจำระลึกถึงที่เข้มข้นจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ พวกเขาจะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำแห่งชัยชนะ อัชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลับมาเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา จงรับฟังพ่อที่แท้จริงทุกวัน รักษาความเป็นมิตรของผู้เป็นสังฆะ ห้ามเป็นเหตุทำให้ใครเป็นทุกข์ด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก
2. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำแห่งชัยชนะและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม จงเพิ่มความเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก จงกลายเป็นนายผู้ชำระให้บริสุทธิ์และรับใช้ทุกคนเพื่อที่จะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งของยุคบรรจบพบกันและอยู่อย่างหลอมรวมในการจดจำระลึกถึงในตักของพระเจ้า

ยุคบรรจบพบกันนั้นยิ่งสูงส่งยิ่งกว่าสวรรค์ยุคทอง เพราะความทรงจำของยุคปัจจุบันนั้นคือไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในโลกของบราห์มิน เมื่อได้พบพ่อผู้เดียวแล้วลูกก็พบทุกสิ่ง ขณะนี้บางครั้งลูกๆ ก็แหว่งไกวอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส บางครั้งในความสุข บางครั้งความสงบ บางครั้งความรู้ บางครั้งความปีติสุข และบางครั้งลูกก็แหว่งไกวในตักของพระเจ้า ตักของพระเจ้าเป็นสภาพแห่งการซึมซับในการจดจำระลึกถึงตักนี้ทำให้ลูกลิ้มความโศกเศร้าและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของหลายชาติเกิดในหนึ่งวินาที ดังนั้นจงรักษาสันสกาที่สูงส่งเหล่านี้ไว้อย่างสม่ำเสมอในการตระหนักรู้ของลูกและกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีโชค

คติพจน์: จงกลับมามีค่าที่บาบาร้องเพลงของลูก และลูกร้องเพลงของบาบา

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ทำการทดลองกับตัวเองและผู้อื่นด้วยจิตใจของลูกด้วยพลังของโยคะ

เพื่อที่จะทำให้การฝึกปฏิบัตินี้มีพลัง ก่อนอื่นใดให้ทดลองกับตัวลูกเอง ทุกๆ เดือนหรือทุกๆ 15 วัน ให้นำคุณธรรมหรือพลังเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งมาทดลองกับตัวลูกเอง จะมีข้อสอบในการชุมนุม สายใย และความสัมพันธ์ ดังนั้น ก่อนอื่นใด ให้ทดลองกับตัวลูกเอง และดูว่าลูกประสบความสำเร็จกับคุณธรรมหรือพลังเฉพาะนั้นๆ ก็ครั้ง เมื่อลูกประสบความสำเร็จกับตัวเอง และแล้วความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะทดลองกับผู้อื่นก็จะเพิ่มขึ้นในหัวใจลูกโดยอัตโนมัติ